

Židům 2:14-18 ¹⁴Protože děti mají účast na krvi a těle, podobně i on se jich stal účastným, aby skrze smrt zahladil toho, kdo má vládu nad smrtí, totiž Dávla, ¹⁵a osvobodil ty, kteří byli strachem ze smrti drženi po celý život v otroctví. ¹⁶Je přece jasné, že se neujímá andělů, ale ujímá se semene Abrahamova. ¹⁷A tedy musel být ve všem učiněn podobný bratřím, aby se stal milosrdným a věrným veleknězem v Božích věcech, k usmíření hříchů lidu. ¹⁸Protože sám vytrpěl pokušení, může pomoci těm, kteří jsou pokoušeni.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 250.1 Bůh a Kristus od počátku věděli o satanově odpadnutí a také o Adamově pádu skrze podvodnou moc tohoto odpadlíka. Plán spásy byl navržen tak, aby vykoupil padlé lidstvo, aby mu poskytl další šanci. Kristus byl od počátku Božího stvoření určen do funkce Prostředníka. Byl od věčnosti ustanoven, aby byl naším zástupcem a naší jistotou. Ještě před stvořením světa bylo rozhodnuto, že Kristovo božství bude zahaleno do lidství. Kristus řekl: **Židům 10:5** "Připravil jsi mi však tělo".

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 926.3 V Kristu se spojilo božství a lidství – Stvořitel a stvoření. Přirozenost Boha, jehož zákon byl přestoupen, a přirozenost Adama, který přestoupil zákon, se setkávají v Ježíši – Synu Božím a Synu člověka. Když svou vlastní krví zaplatil cenu za vykoupení, když prošel životní zkušeností člověka, když jménem člověka a za člověka čelil pokušení a zvítězil nad ním, když sám, ačkoli byl bez hříchu, snášel hanbu, vinu a tíhu hříchu, stává se člověku Obhájcem a Přímluvcem. Jaké to je ujištění pro pokoušeného a zápasícího člověka, jaké to je ujištění pro celý vesmír, který tomu přihlíží, že Kristus bude **Židům 2:17** „milosrdným a věrným veleknězem“ (Rukopis 141, 1901)!

1. Timoteus 2:5-6 ⁵Je totiž jeden Bůh, jeden je také prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš, ⁶kteří dal sám sebe jako výkupné za všechny.

1BC – Biblický komentář, 1. svazek 1085.2 V okamžiku, kdy člověk podlehl satanovým pokušením a udělal přesně to, co mu Bůh zapověděl, se Kristus, Boží Syn, postavil mezi živé a mrtvé a řekl: "Ať trest dopadne na mě. Já se postavím na místo člověka. Člověk dostane druhou šanci." (Dopis 22, 13. února 1900).

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 223.2 Aby se Spasitel mohl stát před Otcem obhájcem člověka, prožil svůj život na zemi tak, jak ho musí prožít každý člověk, včetně nesnází, utrpení a pokušení. Jako dítě z Betléma se ztotožnil s lidskou rasou a svým bezúhonným životem od jeslí až po smrt na kříži ukázal, že člověk může být skrze život v pokání a víru v Něho znovu obnoven a obdržet Boží přízeň. Přinesl lidem spásnou milost a odpuštění hříchů. Pokud se lidé vrátí ke své věrnosti Bohu a nebudou se již více dopouštět přestoupení, bude jim odpuštěno.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 223.3 Kristus se v lidské slabosti měl setkat s pokušeními toho, kdo měl k dispozici moc vyšší přirozenosti, takové, kterou Bůh udělil andělům. Kristovo lidství však bylo spojeno s božstvím. Díky této síle mohl snášet všechna pokušení, která na Něj satan uvrhal, a neposkvřnit své nitro hříchem. Tuto moc vítězit dá každému Adamovu potomku, který vírou přijme spravedlivé vlastnosti Jeho charakteru.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 223.4 Bůh tak moc miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby každý, kdo Ho přijme, měl moc žít Jeho spravedlivý život. Kristus prokázal, že je možné, aby se člověk vírou chopil Boží moci. Ukázal, že skrze pokání a prožívání víry v Kristovu spravedlnost může být hříšník smířen s Bohem a stát se účastníkem božské přirozenosti a překonávat tak zkaženost, která je ve světě skrze žádostivost.

DA – Touha věků 757.1 Byla přinesena ta největší Oběť. Svatyně svatých byla otevřena. Pro každého je nyní připravena nová cesta života. Hříšné a zarmoucené lidstvo už nemusí čekat na příchod velekněze. Nyní bude sám Spasitel sloužit jako kněz a obhájce v nebesích. (srv. TV 486.5)

Židům 4:14-16 ¹⁴Když tedy máme velikého velekněze, který prošel nebesy, Ježíše, Syna Božího, držme pevně to vyznání. ¹⁵Neboť nemáme *takového* velekněze, který by s *námi* nemohl soucítit v našich slabostech, *nýbrž takového*, který ve všem prošel zkouškami podobně *jako my*, *avšak* bez hříchu. ¹⁶Přistupujme tedy s důvěrou k trůnu milosti, abychom přijali milosrdenství a našli milost ku pomoci v pravý čas.

Židům 5:7-10 ⁷On ve dnech svého pozemského života s hlasitým křikem a slzami obětoval modlitby a úpěnlivé prosby tomu, který byl mocen ho zachránit ze smrti, a byl vyslyšen pro *svou* *bohabojnost*. ⁸Ačkoli *to* byl Syn, naučil se poslušnosti tím, co vytrpěl. ⁹I dosáhl dokonalosti a stal se všem, kdo ho poslouchají, původcem věčné záchrany, ¹⁰když ho Bůh prohlásil za velekněze podle řádu Melchisedechova.

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 930.7 Kristus se neoslavil tím, že byl učiněn Veleknězem. Bůh sám Ho pověřil kněžským úřadem. Je příkladem pro celé lidstvo. Stal se způsobilým být nejen Zástupcem lidstva, ale také jeho Obhájcem, aby každý, kdo bude chtít, mohl říct: „Mám Přítele u soudního dvora.“ Je Veleknězem, který se dokáže vcítit do našich slabostí (Rukopis 101, 1897).

Židům 2:10-11 ¹⁰Slušelo se totiž na toho, pro něhož *je* všechno a skrze něhož *je* všechno, když mnoho synů přivedl do slávy, aby skrze utrpení učinil dokonalým původce jejich záchrany. ¹¹Neboť ten, který posvěcuje, i ti, kdo jsou posvěcováni, *jsou* všichni z jednoho. Z toho důvodu se nestydí nazývat je bratry.

6T – Svědectví pro církev, 6. svazek 363.3 Svým rozhodnutím ustanovil u svého oltáře Obhájce, který je přioděn naší přirozeností. Součástí Jeho práce jako našeho Prostředníka je představovat nás Bohu jako své děti. Za ty, kteří Ho přijali, se Kristus přimlouvá. Na základě svých vlastních zásluh jim dává oprávnění stát se členy královské rodiny, dětmi nebeského Krále.

Jan 1:12-13 ¹²Těm však, kteří ho přijali, dal pravomoc stát se Božími dětmi, těm, kteří věří v jeho jméno. ¹³Ti se nenarodili z krve ani z vůle těla ani z vůle muže, *nýbrž* z Boha.